

[Socialministeren.]

at man kan få begge dele, men jeg understreger altså, at dette ikke er tilfældet.

Som jeg har sagt: det mål, der er sat, at give de nuværende rentemodtagere en økonomisk forbedring og at påbegynde en almindelig folkepension, er fastholdt. Jeg mener også, det vil vække almindelig tilfredshed, at aldersrenten nu på hele området benævnes folkepension.

For invalidernes vedkommende vil invaliditetstillægget blive forhøjet. Invaliditetstillægget er nu om måneden 25 kr., 24 kr. og 23 kr. i de tre kommunegrupper, og det vil efter forslaget fra 1. april 1957 blive forhøjet til 40 kr. om måneden i alle tre kommunegrupper. Ellers bliver grundbeløbene de samme for invalidepension og for folkepension.

Der er jo mange andre spørgsmål, der rejser sig i forbindelse med invalidernes forhold, og jeg vil gerne her bekræfte det tilsagn, jeg har givet udvalget om at nedsætte en kommission, der skal have til opgave at gennemgå invalidernes forhold.

Jeg takker også udvalget for den enstemmige tilslutning til ændringerne i loven om offentlig forsorg vedrørende hjælp til enker m. v. og skal her bekræfte mit løfte til udvalget om at nedsætte et udvalg til nærmere undersøgelse af problemerne i forbindelse med en eventuel indførelse af en enkepensionsordning.

Jeg takker det ærede medlem hr. Bundvad for den omhyggelige gennemgang af ændringsforslagets enkelte paragraffer, idet den gengav det grundlag, som vi faktisk er blevet enige om. Jeg takker også det ærede medlem hr. Lorentzen og det ærede medlem hr. Svend Jørgensen for de bemærkninger, de fremførte.

Også det ærede medlem hr. Poul Møller takker jeg, skønt han rejste nogen kritik over, at vi ønskede ændringsforslaget behandlet nu ved anden behandling, og henviste til, at der er spørgsmål, der står uløste tilbage. Dertil vil jeg gerne sige, at det forslag, som jeg stillede til en folkepensionsordning på grundlag af indstillingen fra socialdemokratiets og det radikale venstres repræsentanter i folkeforsikringskommissionen, var der faktisk flertal for at gennemføre i det høje ting. I dette forslag var ikrafttrædelsesdatoen for æn-

dringerne til folkeforsikringsloven fastsat til 1. april 1957 og til folkepensionsloven til 1. juli 1957. Denne sidste dato er ved det forlig, der er sluttet, ændret til 1. oktober 1957. Det er klart, at skal disse terminer overholdes, må vi også have en vis tid indenfor administrationen til at føre loven ud i livet. Det bliver et stort arbejde både for socialministeriet og for kommunerne. Det er derfor i høj grad mit ønske, at vi får lovforslaget så langt frem som gørligt, således at vi her ved anden behandling kan se, hvad der er enighed om, og således at der også skabes rimelig tid inden tredje behandling til behandling af de spørgsmål, som står tilbage. Den forventning, der er skabt ude i befolkningen, ikke mindst hos vore ældre medborgere, om, at de terminer, der nu er fastsat ved det firkantede forlig, bliver ført ud i livet, må vi alle medvirke til bliver opfyldt, og jeg synes ikke, at der er noget at bebrejde mig, når jeg tager tiden i betragtning. Det ærede medlem må derfor ikke give det udseende af, at det alene er det radikale venstre, der har ønsket denne anden behandling.

Det ærede medlem hr. Poul Møller talte om, at der i det forslag, der nu er til behandling, er punkter, der minder om det forslag, det ærede medlem havde stillet i folkeforsikringskommissionen. Det ærede medlem må erkende, at det har været et kolossalt arbejde at nå så langt, som vi er i dag, og der er sikkert ting i forligsforslaget, som ligner noget i de forslag, der er stillet i folkeforsikringskommissionen.

Det ærede medlem hr. Lorentzen nævnte ligeledes, at der var noget, der lignede det forslag, som hr. Elmquist havde fremsat i folkeforsikringskommissionen, og således kan vi vist hver især sige. Det er jo netop et kompromisforslag, og derfor er det også ubegribeligt for mig, at det konservative folkeparti og venstre har kædet spørgsmålet om den konjunkturbestemte opsparing så nøje sammen med det foreliggende forslag. Jeg mener, at dette forslag udmærket kan stå alene, og at vi ikke havde behøvet at kæde disse spørgsmål sammen, når vi har givet tilsagn om også at støtte arbejdet med det nævnte problem.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen rettede kritiske bemærkninger mod ændrings-